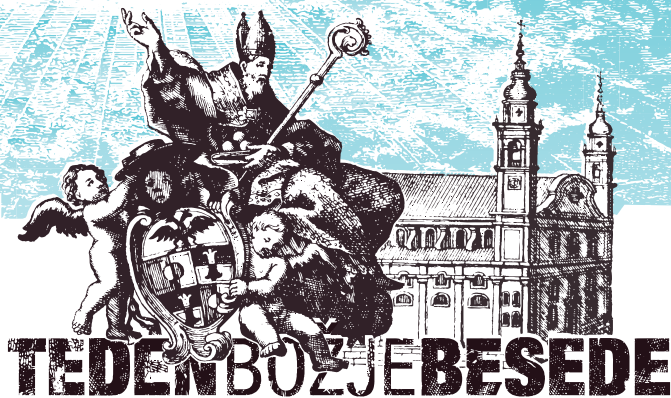

14. 9. 2025–21. 9. 2025 * LV * 2320

Župnijski list stolne župnije

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

POVIŠANJE SVETEGA KRIŽA

Kakšna plemenitost duha! Mojzes, blagoslovljen z voditeljskimi sposobnostmi, služi Božjemu ljudstvu. Lahko bi mu kot poglavar gospodoval; sam Bog mu je nakazal to možnost. A je izbral duha služenja. V tem je predpoda Jezusa in njegovega načina vodenja in vladanja. Tudi zato mu Sveto pismo daje spričevalo svetniške ponižnosti. Živi za svoj narod, ki ga Bog ljubi. In ko živi zanj z vsem srcem, zanj na nek način umira, a zato v njem tudi živi. Jezus je resnično umrl za naše grehe, da je lahko potem vstal ter vstal od mrtvih. Ta resničnost se v veri udejanja tudi v vsakem od nas. V tem sta odrešenje in poveljevanje. V nas mora umreti tisto, kar je bilo vzrok Njegovi smrti, da bo moglo vstati tisto, kar ustvarja v nas večnost Njegovega življenja. Cerkev ni samo verska skupnost, da se srečujemo in slavimo Boga, se izobražujemo in vzgajamo. V njej se skrivnostno – pod znamenji zakramentov

– nenehno izpolnjuje vsa odrešenska skrivnost. Prilika o izgubljenem in zopet najdenem sinu nam o tem govori. Ni ga oče izgubil, on je izgubil očeta in sebe ter svojo življenjsko orientacijo. Hotel je odmrtni domu, njegovim zahtevam in zapovedim, da bi sam užival življenje – v navidezni svobodi. In Oče je to dopustil, videl je, da mora izkusiti sad lepe zunanjosti življenja, se je do sitega najesti, da bo odkril resnico: o sebi, o Očetu, o domu. Morda tudi zato, da bo znal komu v mladostni zagnanosti pričevati o slepih poteh. Je možno priti v polnost življenja tudi brez te sladko-grenke izkušnje? Zagotovo, a narediti je le treba, kar je »izgubljeni« sin: iti vase, se spoznati in sprejeti, se imeti rad; pa odkrivati Očetovo dobroto in modrost, zoreti v obžalovanju in obvladovanju grešnosti ter stalno iskati pot domov – k Očetu. (Ob Božji besedi 24. nedelje med letom)

Anton Slabe

JUBILEJ 2025 – »JEZUS KRISTUS, NAŠE UPANJE«

Prilika o Samarijanu – iz katehez papeža Leona XIV.

Jezus je odgovoril in rekel: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da je šel po tisti poti neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je potoval. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. (Lk 10,30-33)

Na začetku prilike srečamo učene- ga učitelja postave, ki je preveč zave- rovan vase in ne opazi drugih. Jezus zato pove priliko, ki njegovo pozor- nost preusmeri od vprašanja »kdo me ima rad?« h »kdo je imel rad?«. Prvo je sebično in nezrelo vprašanje, ki ga izrečemo, ko se umaknemo in čaka- mo, drugo pa je tisto, ki nas spodbu- ja, da se odpravimo na pot. Prilika, ki jo pripoveduje Jezus, se namreč od- vija na težki in neprehodni poti, po kateri gre neki človek iz Jeruzalema v Jeriho. Na njej ga napadejo, pretepe-

jo, oropajo in pustijo napol mrtvega. To je izkušnja, ki nas doleti, ko nam različne okoliščine, ljudje, včasih celo tisti, ki jim zaupamo, vzamejo vse in nas pustijo na pol poti.

Življenje je sestavljeno iz sre- čanj, in v teh srečanjih se pokažemo takšne, kakršni smo. Znajdemo se pred drugim, pred njegovo krhkos- tjo in šibkostjo, ko se moramo odlo- čiti, kaj storiti: poskrbeti zanj ali pa se pretvarjati, kot da se nič ne dogaja. To slednje sta naredila duhovnik in levit, ki kljub svojemu vzvišenemu poslanstvu nista premogla sočutja. Sočutje namreč ni samo stvar vere, ampak človečnosti! Preden postane- mo verniki, smo poklicani biti ljudje.

Predstavljamo si lahko, da se je duhovniku in levitu, po dolgem bi- vanju v Jeruzalemu, mudilo domov. Ravno to hitenje, ki je tako prisotno v naših življenjih, nam velikokrat preprečuje, da bi čutili sočutje. Tisti, ki mislijo, da mora imeti njihovo po-

tovanje prednost, se niso pripravljene ustaviti za drugega.

Tu pa pride nekdo, ki se dejansko ustavi: Samarijan. Ustavi se preprosto kot človek pred drugim človekom, ki potrebuje pomoč. Sočutje se izraža s konkretnimi dejanji. Ranjencu se približa, kajti če želiš nekomu pomagati, ne moreš stati daleč proč, moraš se vmešati, umazati, morda okužiti. Potem ko oskrbi in očisti njegove rane z oljem in vinom, ga naloži na svojega konja, odpelje v gostišče in

zanj plača; to pomeni, da zanj prevzame odgovornost, kajti zares pomaga, če si pripravljen občutiti težo bolečine drugega.

Kdaj pa se bomo tudi mi znali ustaviti na svoji poti in pokazati sočutje? Kdaj bomo spoznali, da ranjenec ob cesti predstavlja vsakega od nas, Samarijan pa Jezusa, ki se nam v težkih trenutkih približa, da bi poskrbel za nas? Molimo, da bomo lahko rasli v človečnosti, da bodo naši odnosi bolj pristni in polni sočutja.

NEDELJA in TEDEN MLADIH

Drugo nedeljo v mesecu septembru obhajamo t. i. nedeljo mladih, ko naj bi v naših župnijskih občestvih posebej ovrednotili vlogo mladih, jih spodbudili k zavzetemu krščanskemu življenju in jih z molitvijo podprli na njihovi poti za Jezusom. Temu je namenjen tudi teden, ki je pred nami in ki se bo zaključil v soboto s Stično mladih.

Molitev župnije za mlade

Bodi z nami, o Gospod, ko se spominjamo vseh mladih, ki sredi hrupa sveta iščejo pravo smer v življenju. Poznaš jih, saj si jih ti ustvaril in jih ljubeznivo spremljaš. Bodi ti sam njihova moč, da bodo odgovorili na klic, s katerim kličeš vsakega od njih k polnemu življenju. Našim občestvom podeli milost, da postanejo kraj, v katerem bodo mladi našli svoj dom. Vodi nas, da bomo njihovo navdušenje, mladost in vero sprejeli kot tvoj dar. Amen.

DVA MLADA SVETNIKA

Papež Leon XIV. je v nedeljo, 7. septembra 2025, na trgu sv. Petra med sveto mašo razglasil za svetnika Petra Jurija Frassattija in Karla Acutisa; mladeniča iz začetka dvajsetega stoletja in najstnika naših dni. Sveti oče je poudaril, da sta oba za nas vse, predvsem za mlade, povabilo, naj ne zapravimo življenja, ampak naj ga usmerimo kvišku in iz njega naredimo mojstrovino.

DOGODKI PRED NAMI

- **V četrtek, 18. 9.,** bo po večerni sveti maši ob 19.15 v dvorani v župnišču predavanje dr. Žige Turka z naslovom: Se prebujamo iz prebujenstva? Lepo vabljeni!

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 14. 9.: povišanje Svetega Križa, nedelja mladih**
- **Ponedeljek, 15. 9.:** Žalostna Mati Božja
- **Torek, 16. 9.:** sv. Kornelij in Ciprijan, mučenca
- **Sreda, 17. 9.:** sv. Robert Bellarmino, škof, cerkveni učitelj
- **Četrtek, 18. 9.:** sv. Jožef Kupertinski, duhovnik, redovnik
- **Petek, 19. 9.:** sv. Januarij, škof, mučenec
- **Sobota, 20. 9.:** sv. Andrej in drugi korejski mučenci
- **Nedelja, 21. 9.: 25. nedelja med letom**

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

VSAK DAN

8.30 in 18.00: rožni venec

NEDELJA

15.30: molitev pred izpostavljenim
Najsvetejšim

PRVI ČETRTEK

Po večerni maši molitev v čast
svetemu Jožefu

PRVI PETEK

8.30: molitev pred izpostavljenim
Najsvetejšim
15.00: ura Božjega usmiljenja

PRVA SOBOTA

8.30: molitev pred izpostavljenim
Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH:
tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30,
16.00, 18.30

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<https://zupnija-lj-stolnica.rkc.si>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
[@stolnica](https://www.facebook.com/stolnica)

